

Reglement for bedømmelse af tema klasse

Specialreglement for bedømmelse af tematiske eksponater på FIP-udstillinger.

1: Konkurrenceudstillinger

I henhold til art. 1.5 i FIP's generalreglement vedr. bedømmelse af eksponater i konkurrenceklassen på FIP udstillinger (GREV) er dette specialreglement udfærdiget som et tillæg til de regler, som gælder for tematiske eksponater.

Der henvises også til Retningslinierne for bedømmelse af tematiske eksponater (Guidelines).

2: Konkurrenceeksponater

Et tematisk eksponat behandler et tema i henhold til en plan(defineret i 3.2.1) ved at demonstrere tematiske og filatelistiske kundskaber gennem det viste filatelistiske materiale.

Disse kundskaber skal resultere i den bedst mulige udvælgelse og arrangement af materialet og i nøjagtigheden i den relevante tematiske og filatelistiske tekst.

3: Grundregler for opbygning af eksponatet

3.1 Egnede filatelistiske materiale

3.1.1. I et tematisk eksponat benytter man sig af alle former for egnede filatelistiske materiale (ref. GREV Art 3.2).

3.1.2. Hvert objekt skal have forbindelse til det valgte tema og vise dets tematiske information på den bedste og mest effektive måde.

3.2. Tematisk behandling

Ved den tematiske bearbejdelse forstås opbygningen af temaets struktur (titel og plan) og udarbejdelsen af hvert punkt i denne struktur (udviklingen).

3.2.1 Titel og plan

Titlen med eventuelle undertitler definerer rammerne for eksponatet.

Planen beskriver opbygningen af eksponatet og dets opdeling i underafsnit. Den skal dække alle sider af temaet i relation til titlen og udelukkende være opbygget efter tematiske kriterier.

Rækkefølgen af de enkelte hovedafsnit med tilhørende underafsnit skal vise udviklingen af planen og ikke udelukkende en liste over temaets forskellige aspekter.

Planen skal vises på en side i begyndelsen af eksponatet. Den skal være skrevet på et af de officielle FIP-sprog.

3.2.2 Udvikling

Udvikling betyder en dybtgående bearbejdelse af temaet med det mål at arrangere det filatelistiske materiale i overensstemmelse med planen.

Bearbejdelsen anvender kun den tematiske information (godkendt af postvæsnet), som kan hentes fra:

- formålet med og brugen af det enkelte objekt
- hoved- og bimotoiverne i objektet,
- andre postale kendetegn.

En vellykket udvikling kræver

- et grundigt kendskab til det valgte tema
- store filatelistiske kundskaber
- en tematiske tekst, der skal sikre den nødvendige tematiske forbindelse og forklare tematiske detaljer, når det er nødvendigt.

3.2.3 *Fornyelse (innovationen)*

Fornyelsen vises ved

- introduktion af nye temaer, eller
- vise nye sider af allerede kendte temaer eller
- nye indfaldsvinkler til kendte temaer, eller
- ny anvendelse af materialet.

Fornyelsen kan referere til alle elementer i den tematiske behandling.

3.3 *Det filatelistiske materiales egnethed*

Alle objekter skal have nøje tilknytning til det valgte tema og forbindelsen mellem det filatelistiske materiale og temaet må være klart bevist, hvis den ikke er indlysende.

4: Bedømmelseskriterier

De almindelige grundregler, som de fremgår af art.4 i GREV, ligger til grund for de særlige bestemmelser, der gælder for tematiske eksponater.

4.1. *Tematisk behandling*

Behandlingen vil blive bedømt i følge titlen og planen, udviklingen af temaet og den fornyelse (innovation) som er vist i eksponatet

4.1.1 Titlen og planen vil blive bedømt ud fra:

- Overensstemmelsen mellem titlen og planen
- tilstedeværelsen af en plan
- hvor dækkende, planen er.
- korrekt, logisk og afbalanceret opdeling i afsnit og underafsnit dækkende alle aspekter, der er nødvendige for at udvikle temaet

4.1.2 Udviklingen bedømmes ud fra:

- korrekt udvalg og anbringelse af objekterne i overensstemmelse med planen
- forbindelse mellem objekterne og den tematiske tekst
- dybde, vist gennem forbindelser, krydshenvisninger, forgreninger, årsager og resultater
- balance, ved at tillægge hvert tematisk detalje, den vægt, den skal have i henhold til dens tematiske betydning

- udarbejdelsen af alle planens aspekter.

4.1.3. Innovation vil blive bedømt i henhold til Art. 3.2.3.

4.2 Kundskaber, personlige studier og undersøgelser

Kriteriet for kundskaber, personlige studier og forskning kræver bedømmelse af både de tematiske og filatelistiske sider af eksponatet.

4.2.1 Tematiske kundskaber, og de dertil hørende personlige studier og forskning bedømmes i henhold til:

- om den tematiske tekst er korrekt, kortfattet og relevant
- korrekt tematisk brug af materialet
- tilstedeværelsen af nye tematiske resultater i henhold til temaet

4.2.2 Filatelistiske kundskaber, personlige studier og forskning bedømmes i henhold til

- fuld overensstemmelse med de filatelistiske regler
- tilstedeværelsen af så vidt muligt alle typer af filatelistisk materiale og dets afbalancerede anvendelse
- om de postale dokumenter er egnede
- om den filatelistiske tekst er korrekt, hvis den er nødvendig
- tilstedeværelsen af filatelistiske studier dertil hørende anvendelse af betydeligt filatelistisk materiale

4.3 Kvalitet og sjældenhedsgrad

Kriteriet: kvalitet og sjældenhedsgrad kræver en bedømmelse af kvaliteten af det udstillede materiale i henhold til den normale kvalitet for det eksisterende materiale for det valgte tema, dets sjældenhedsgrad og den relative vanskelighed med at erhverve sig det udvalgte materiale.

4.4 Præsentationen

Presentation kræver en bedømmelse af overskueligheden af det udstillede materiale, teksten og den overordnede æstetiske balance i eksponatet.

5: Bedømmelse af eksponatet

5.1. Tematiske eksponater skal bedømmes af godkendte eksperter på deres pågældende område og i overensstemmelse med sektion V (art. 31-47 i GREX (ref.: GREV 5.1))

5.2 For at opnå en velafbalanceret bedømmelse af tematiske eksponater er følgende forholdsmæssige points opstillet til vejledning for juryen (ref.: GREV art.5.2).

Behandling		35
titel og plan	15	
Udvikling af temaet	15	
Fornyelse	5	
Kundskaber, Personlige studier og forskning		30
tematiske	15	
filatelistiske	15	
Kvalitet og sjældenhedsgrad		30
kvalitet	10	

sjældenhedsgrad	20	
Præsentation		5
I alt		100

6: Afsluttende bestemmelser

6.1. I tilfælde af eventuelle uoverensstemmelser i teksten som følge af oversættelse er den engelske tekst gældende.

6.2. Dette specialreglement for bedømmelsen af tematiske eksponater på FIP udstillinger er vedtaget på den 66. FIP kongres i Madrid d. 14. oktober 2000. De træder i kraft umiddelbart efter kongressens afslutning.

Guidelines (retningslinier) for bedømmelse af tematiske eksponater

1. KONKURRENCEUDSTILLINGER

Disse retningslinier har til formål at hjælpe samleren med at sammensætte sit eksponat og dommerne med at dømme det i henhold til principperne i GREV (generalreglementet for bedømmelse af eksponater) og i specialreglementet for bedømmelse af tematiske eksponater (SREV THEM).

2. KONKURRENCEEKSPONATER

De plancher, der udstilles, skal:

- give en oversigt over det valgte tema som en helhed, eller
- i detaljer vise særlige afsnit af samlingen uden at tabe sammenhængen og kontinuiteten i det valgte tema. I dette tilfælde kan det være nødvendigt at tilpasse planen til eksponatet (se 3.2.1)

3 PRINCIPPER FOR OPBYGNINGEN AF EKSPONATET

3.1 Egnede filatelistiske materiale

Egnet postalt filatelistisk materiale er det materiale, der er udgivet, påtænkt udgivet eller produceret som forberedelse for en udgivelse, brugt eller behandlet som gyldig porto for regeringer, lokale eller private postale bureauer eller af andre behørigt eller bemyndigede autoriteter, med det formål at sende post eller gennemføre anden postal kommunikation.

Egnet filatelistisk materiale har følgende egenskaber:

Typer af materiale

- postale frankerings objekter (frimærker, frimærkehæfter, helsager, frankostempler computerfremstillede mærker f.eks. FRAMA etiketter osv.) og ændringer af disse (overtryk, overstempling af ny værdi og perfins osv.). Hvis den ændringen gør den tematiske informationen usynlig eller hvis informationen ikke længere tilhører det

oprindelige tema, kan den ikke medtages til dette tema, men nok til temaer, som ændringen har tilknytning til.

- stempler (alm. datostempler, tekstmaskinstempler og alle former for særstempler)
- frimærker, stempler, påtegninger og/eller kort, der angiver portofrihed (f.eks. officielle myndigheder og militæret)
- andre objekter, der har været brugt i den postale proces, f.eks. anbefalingsvignetter, etiketter eller påtegninger, der angiver den postale rute, yderligere påtegninger eller etiketter (f.eks. censur, desinfektion og beskadiget post), forsendelseslister, adressebreve, internationale svarkuponer, speditørpåtegninger, forskellig form for postautomation o.s.v. Så vidt muligt bør disse objekter sidde på de tilsvarende dokumenter.
- objekter, der er påtænkt udgivet, eller fremstillet under forberedelsen af selve udgivelsen, f.eks. prøvetryk og udkast.
- varianter og fejltryk.
- revenues. Disse er tilladte i den udstrækning, de er postalt anvendt eller har postal værdi. Revenumærker til fiskale formål er tilladte i de specielle tilfælde, hvor de er de eneste, der kan beskrive en vigtig tematisk detalje.
- Tidsperioden.
- postale objekter fra den førfilatelistiske periode, via den klassiske periode frem til i dag
- Postale funktioner.
- foruden ordinære postforsendelser også specielle typer af post f.eks. (portofri) tjeneste- og militærpost (incl. Airgraphs og V-mail); skibspost, jernbanepost og luftpost af enhver art; krigsfange- og koncentrationslejrpost, småpakker, pakkepost og fragtpost.
- postal betalingservice.
- privatpost, der er autoriseret eller stiltiende accepteret af det officielle postvæsen eller virksom, fordi der intet officiel postvæsen er.
- Under "anden form for postbefordring" hører andre former for postale tjenester f.eks. rørpost, telegrammer, elektronisk post(f.eks. meddelelser sent elektronisk til et postkontor, hvor det er udskrevet og leveret til en adresse) osv.

Følgende objekter kan ikke anvendes:

- fantasiudgaver udgivet af ikke eksisterende lande, udgaver fra eksilregeringer eller organisationer uden egen postale tjeneste
- private sidestempler, der er påført af producent eller afsender før afsendelsen af dokumentet.
- billedpostkort (prospektkort), med mindre de er helsager produceret af en postautoritet.
- private tryk på helsager
- administrative, ikke postale, stempler, når de ikke giver nogen postale privilegier.
- private udsmykninger på kort og kuverter.

- private vignetter (reklamelabels), uanset hvilket formål deres brug har haft.

Materiale fra grænseområdet:

De postale tjenesters forskellighed, forskellige bestemmelser i de enkelte lande og deres udvikling gennem tiderne gør det umuligt at opstille en liste over materiale, der omfatter alle tænkelige situationer. Nogle objekter følger kun til en vis grad de ovenfor anførte definitioner på egnet eller ikke-egnet materiale; de bør derfor kun bruges, hvis der ikke er andet materiale til rådighed til at beskrive en speciel tematisk detalje. Hvis de medtages i et eksponat, bør de altid støttes af en grundig filatelistisk begrundelse.

Objekter, der tilhører en filatelistisk kultur, der er speciel for et land eller en region tolereres, såfremt deres tilstedeværelse er begrundet, og deres antal er rimeligt i forhold til eksponatets bearbejdelse.

Den tematiske information

Den tematiske information stammer

- direkte fra formålet med udgivelsen (eller brugen) eller fremgår af designet på objektet.
- indirekte som et resultat af en dybere analyse, der sætter en i stand til at bruge et objekt, der ved første øjekast ikke synes at have nogen forbindelse med temaet.

Den information, der således kan anvendes, kan f.eks. hentes fra:

- formålet med udgivelsen:
- udgivelser der følger ændringer i politiske forhold
- udgivelser, der dokumenterer et tidsbillede.

og, foruden hoved- og bimotoivet af objektet, fra:

- teksten, den kunstneriske stilart og lignende detaljer
- papiret o.l., hvorpå der er trykt (f.eks. papir med silkestråd, pengeseddelpapir, generalstabskort
- vandmærkets udformning og "perfins"
- tekst og illustrationer på margin, tabs, hæfteomslag og mellemlade i hæfter o.s.v.
- postale funktioner, der har tematisk betydning (f.eks. jernbane-, telegraf-, avisporto, officielle tjenestehelsager, brevduepost)

Den ovenfor beskrevne tematiske information må

- stamme fra postvæsnet
- være introduceret eller tilføjet af postvæsnet (f.eks. reklametiltryk, tryk på arkrande, illustrationer på helsager)
- være godkendt af postvæsnet (f.eks. helsager fremstillet på privat initiativ)

Private tiltryk og overtryk, der er tilføjet efter objekterne er solgt af postvæsnet, kan ikke anvendes.

Almindelige bynavne kan være af interesse, hvis stednavnet har en særlig betydning eller er forklaringen på stedets eksistens. I modsat fald må stemplet indeholde egnet tematisk information (f.eks. i form af reklametekst eller illustration) foruden data, der vedrører stedet og/eller datoen. Et stempel, selv fra den førfilatelistiske periode, kan ikke dokumentere en persons fødested. Stemplets dato er heller ikke relevant i forbindelse med en begivenhed, der fandt sted samme dato, medmindre andre tematiske elementer

på dokumentet har tilknytning til temaet. Har stemplet en speciel tematisk betydning set ud fra et posthistorisk synspunkt kan det anvendes, hvis det refererer til en vigtig tematisk detalje.

Afsender og modtager er også private oplysninger, medmindre objektet viser specielle postale privilegier (f.eks. nedsat eller hel portofrihed) på grund af stilling, status (f.eks. militær- eller tjenestepost) for en af parterne. Indikationen på den nedsatte porto eller portofriheden, tjenestestemplerne eller tilsvarende markering af den postale rute er tilstrækkeligt bevis. I enkelte tilfælde kan afsender og modtagerdata være nyttige supplerende oplysninger i sammenhæng med dokumentets postale elementer.

Oplysninger, der kan hentes fra vignetter, stempler eller dekorative overtryk af privat oprindelse, kan ikke bruges i den tematiske udvikling. I helt specielle tilfælde kan de betragtes som en del af objektet (men ikke på grund af deres tematiske indhold), i det omfang det er nødvendigt at beskrive en særlig postal rute eller en speciel tematisk tilknytning og hvor der ikke er andet tilgængeligt materiale.

3.2 Den tematiske behandling

I tematisk filateli repræsenterer planen det koncept der omtales i GREV (artikel 3.3)

Planen og udviklingen er to sider af en sammenhængende proces, der er baseret på samlerens personlige studier og undersøgelser af såvel temaet som materialet. Større tematiske kundskaber giver samleren flere facts og detaljer og får ham/hende til at se efter nye objekter til at illustrere temaet med. Større filatelistiske kundskaber giver samleren mulighed for at kunne finde nye objekter, som ofte må retfærdiggøres gennem yderligere studier af temaet. Dette kunne resultere i en mere udbygget og detaljeret plan.

3.2.1 Titel og plan

Titlen og planen udgør en meningsfuld helhed og afspejler det valgte temas helt specielle karakter. Derfor vil forskellige titler give anledning til forskellige planer.

Hvis udstilleren beslutter at vise en selvstændig afdeling af sit eksponat, skal titlen og planen være i overensstemmelse med den afdeling.

Titlen repræsenterer sammenfatningen (syntesen) af værket. Derfor skal titlen og indholdet af plancherne passe sammen og rækkefølgen af de filatelistiske objekter, der er monteret på plancherne skal give alle de detaljerne, som titlen lægger op til. En forstærkning af titlen for at gøre eksponatet mere attraktivt kan være vildledende, hvis den afviger fra det koncept, der er udviklet på plancherne.

Planen giver en klar og forståelig indsigt i alle hoved aspekter i temaet. Det kan frit vælges,

om man vil sammenfatte et tema eller en ide

eller udlede planen naturligt fra temaet

Strukturen kan følge en tidsmæssig klassifikation (historisk, udviklingsrække) være emnerelateret (videnskabelig, systematisk efter organisationer, økonomisk o.s.v.) eller følge andre kriterier.

Temaer, der beskriver organisationer og institutioner (f.eks. Røde Kors, FN, og Europarådet), tilbagevendende begivenheder (f.eks. Frimærkets Dag, Olympiske Lege) o.s.v. kan underopdeles i overensstemmelse med deres struktur, organisationens art og individuelle begivenheder, der tematisk følger en tidsopdeling eller er relateret til et sted.

Temaer, der udvikles en organisation eller en kronologisk ramme må klart vise den historiske baggrund, formål, opgaver resultater og virkning af aktiviteterne af en sådan organisation eller begivenheder. Planen skal udelukkende bestå af en tematisk opdeling uden intetsigende afsnit (f.eks. "diverse", "appendix"). Underopdeling efter: udgivelsesdato/-land, arten af materiale (f.eks. frankostempler, helsager) eller udgivelsesanledning (f.eks. jubilæer) skal undgås. Sådanne objekter skal placeres i overensstemmelse med deres tematiske informationer, - det samme gælder særlige filatelistiske studier (se afsnit 3.2.3).

Det forventes at planen viser en logisk rækkefølge der tillader studiet af hele eksponatet uden forstyrrende afbrydelser mellem de forskellige kapitler. Idealet er at begyndelsen af et nyt kapitel har en logisk forbindelse med det foregående. Dette er med til at skabe en interessant historie i stedet for en "indholdsfortegnelse" uden forbindelse fra kapitel til kapitel.

Den effektive plan dækker det største omfang, der er forenelig med titlen. I den henseende, medmindre andet er oplyst i titlen, må planen ikke være begrænset af tid eller geografi, så vidt det valgte tema tillader det.

De forskellige kapitler skal have en god balance i henhold til deres relative tematiske betydning i temaets omfang som angivet i titlen, i stedet for at være afhængig af det disponible materiale.

Nytænkning (innovation) i opbygningen af plan er en forudsætning for en nytænkning i udviklingen

Planens udformning.

Plansiden omfatter alle de vigtigste dele af planen; finere og mere detaljerede opdelinger skal i princippet fremgå af (vises på) de enkelte plancher. Planen kan ikke erstattes af en verbal beskrivelse, eller af en omfattende introduktion.

En dækkende plan vil sikre at publikum og dommere ikke er nødt til at skulle "rekonstruere" planen ved at kigge løseligt gennem eksponatet. De vanskeligheder det måtte afstedkomme vil påvirke forståelsen og bedømmelsen af eksponatet.

En numerisk eller bogstav klassifikation kan anvendes, hvis det bidrager til at gøre eksponatet lettere at forstå. Det bør begrænses til planens hovedopdeling. Erfaringen har vist, at et system, der bygger på 3 tal/bogstaver er tilstrækkeligt.

Hvis der anvendes et titelblad, skal det fremhæve temaet

Titlen og planen skal være affattet på et af de officielle FIP-sprog: engelsk, fransk, tysk, spansk eller russisk.

3.2.2 Udviklingen af temaet.

En grundig viden om både temaet og det egnede materiale (analysen) er en forudsætning for den bedst mulige tematiske udvikling. Det er forudsætningen for en dygtig udvælgelse af hvert objekt og anbringe det på det rigtige sted og i den rigtige rækkefølge (syntesen), så vel som udfærdigelse af den tilhørende beskrivelse. Dette er nødvendig for at sikre den rigtige forståelse af forbindelsen med de valgte objekter og temaet.

Dette vises ved:

- udvælgelsen af de bedst egnede objekter til at beskrive hver tematisk detalje.

- den afbalancerede brug af objekterne under hensyn til betydningen af den tematiske detalje, de viser. Antallet af tilgængelige objekter der beskriver samme detalje er ikke grundlag for at tage dem med
- det omhyggelige tematiske arrangement af objekter, der er vist på samme planche i henhold til den tematiske historie (den røde tråd). Den korrekte rækkefølge går forud for den bedste placering på siden.

En rigtig rækkefølge af de filatelistiske objekter for at vise bestemt detalje er nødvendig men ikke tilstrækkelig til at opnå en avanceret bearbejdelse.

Den tematiske tekst

Den tematiske skal:

illustrere den logiske rækkefølge i udviklingen ved at forbinde de viste objekter. En god forbindelse er effektiv og kortfattet, uden unødvendig information. Dette kræver en flydende tekst, der viser den røde tråd i udviklingen.

forklare de tematiske kvalifikationer i et objekt, hvis det er nødvendigt (se 3.3)

give passende informationer om de tematiske detaljer i frimærker og dokumenter.

Enhver tematisk forklaring må være tæt forbundet til det viste materiale, og enhver forklaring må være dækket af egnede filatelistiske objekter, eller svækkes den tematiske udvikling.

Det anbefales stærkt, at udstillere, der ofte viser deres eksponat på internationale udstillinger, tekster det på et FIP sprog, så deres arbejde bedre kan forstås. (GREV 3.3)

3.2.3 Fornyelsen (Innovation)

Det forventes at eksponatet viser et personligt arbejde fra udstilleren, højdepunktet på hans/hendes evne til at forny sig. Dette kræver en personlig indsats gennem studier, forskning og fantasi og det kan ikke opnås ved en enkel og mekanisk kopiering af eksisterende arbejder. Udstilleren kan udnytte alle tilgængelige kilder vedrørende emnet (såvel tematisk og filatelistisk litteratur som andre eksponater) for at komme videre med sin forskning.

3.3 Det filatelistiske materiale

En kort tematisk beskrivelse er nødvendig, når forbindelsen mellem objektet og temaet ikke er indlysende. Objekter uden påviselig forbindelse med temaet skal ikke anvendes.

Ved udvælgelsen af kvalificeret materiale til eksponatet bør følgende foretrækkes fremfor andet:

objekter der er hjørnestenene i filateli (f.eks. frimærker, helsager og stempler) i modsætning til objekter med ringere postal forbindelse selv hvis deres udgivelse og brug er blevet godkendt af postvæsenet

udgaver, der indeholder oplysninger i direkte tilknytning til udgiverlandet f.eks. politiske-, historiske-, kulturelle-, økonomiske- og/eller tilsvarende forhold - i modsætning til spekulative udgaver, der udnytter modestrømninger indenfor den tematiske filateli, (disse tvivlsomme udgaver bør i princippet helt undgås), med speciel henvisning til udgaver, der ikke følger U.P.U's etiske normer.

normale udgaver i modsætning til tilsvarende utakkede udgaver udgivet samtidigt (frimærker og souvenirark).

ægte stemplede mærker, i modsætning til lejlighedsstemplede.

ægte brugsbreve med tilhørende afstempling, i modsætning til lejlighedsbreve og tilsvarende lavet til glæde for samlere f.eks. dekorerede FDC (selv de der officielt er udgivet af postvæsnerne) og maximumkort.

ægte befordrede objekter med korrekt porto og relevant motivstempel, fremfor lejlighedsafstempling, ofte underfrankerede eller helt uden frankering (bortset fra tilfælde af portofrihed)

objekter forsynet med varierende adresser, fremfor kuverter og kort modtaget gennem et abonnement.

korrekt portosats fremfor overfrankering foretaget af filatelistiske grunde (hele sæt o.l.)

frankostempler med rigtig porto fremfor 000-afstempling, med mindre det sidste er et "specimen" eller det er foretaget af postale grunde.

Afvielser fra de ovenfor nævnte kriterier bør kun ske, hvis der kan gives en begrundet forklaring.

Sjældenheden og usædvanlige karakteristika ved prøvetryk, essays, varianter og tilsvarende objekter, kan øge samlingens filatelistiske niveau. Almindeligt forekommende varianter, f.eks. mindre farvenuancer, almindeligt forekommende farveprøvetryk spiller derfor en ubetydelig rolle, og kan have en negativ effekt på den tematiske bearbejdelse. Hvis trykvarianter, provisorier eller overtryk ikke længere har tilknytning til temaet skal grundmærket også vises

Almindelige frimærker og dokumenter er egnede, hvis de præsenterer en vigtig tematiske detalje bedst.

Brugen af maximumkort bør begrænses til væsentlige objekter, hovedsagelig for bedre at forstå den tematiske information på frimærket. Foruden den nødvendige forbindelse mellem emnet, tidsperiode og dato, som defineret i principper for maximafili skal disse objekter have en tematisk afstempling.

Brugen af revenues til fiskale formål skal begrænses til få, betydningsfulde objekter, hovedsagelig for forøge den tematiske udvikling af en vigtig detalje, som ikke kan vises på anden måde. Disse objekter skal ordentlig begrundes.

Filatelistiske studier:

Postale objekter og dokumenter kan indeholde et antal filatelistiske varianter. Hvis dette materiale er af filatelistisk og tematisk betydning, kan et kortfattet og afbalanceret filatelistisk studie anbefales, så dette materiale kan komme til sin ret.

Et filatelistisk studie, i et tematisk eksponat, bør følge bestemmelserne i den traditionelle filateli (udvikling af objektet, varianter), posthistorien (anvendelse, ruter, postbehandling, marcophili). Et filatelistisk studie må udnytte eksisterende kilder til personlig forskning. For at beskytte balancen i eksponatet er målet for disse studier ikke fuldstændighed, men tilstedeværelsen af de mest betydningsfulde filatelistiske ejendommeligheder. Omfanget af studierne afhænger af eksponatets specialiseringsgrad.

Filatelistiske studier, hvis de findes, skal altid blandes ind i den tematiske udvikling uden at have indflydelse på den flydende tematiske bearbejdelse. Den tematiske tekst skal fortsætte, hvor studiet vises, så der ikke opstår nogen forstyrrende afbrud

Den filatelistiske tekst.

En filatelistisk beskrivelse er kun nødvendig, når specielle kendetegn i objektet ikke er let genkendelig, til at dokumentere brugen af revenues eller hvis et filatelistisk studie skal beskrives. Opreklærede forklaringer, som bruges i auktionskataloger, er hverken passende eller acceptable.

3.4 Præsentationen

Fremstillingen i GREV passer perfekt til tematiske eksponater, hvorfor der ikke er nogen speciel artikel i SREV.

4. Regler for bedømmelse af eksponater.

4.1 Tematisk bearbejdelse

4.1.1 Titel og plan

Titlen definerer den overordnede ide, som herefter er struktureret i planen.

Uoverensstemmelser mellem titlen og planen viser enten en mangelfuld analyse af titlen eller en dårlig sammensætning af de enkelte dele til en helhed set ud fra den valgte titlen.

Planen, som giver en indsigt i temaet, skal vises i begyndelsen af eksponatet. Hvis man ikke gør det vil man automatisk miste tre point.

Kravet om en korrekt, logisk og afbalanceret opbygning i hovedkapitler og delafsnit defineres således:

korrekt: Planen må være nøjagtig, videnskabelig pålidelig og rigtig.

logisk: Hovedkapitlerne og deres underafsnit må komme i en logisk rækkefølge, uden overflødige og fejlplacerede afsnit.

afbalanceret: De forskellige kapitler skal behandles med samme vægt - under hensyntagen til deres tematiske betydning og det tilgængelige materiale.

4.1.2 Udvikling.

Det korrekte udvalg og objekternes placering (indbefattet hvert enkelt objekt på hver side), bliver vist gennem en let forståelig, korrekt og sammenhængende udvikling. Fejlplacerede objekter gør udviklingen forvirrende og vanskelig at forstå.

Balancen i udviklingen vises ved at bearbejde de forskellige tematiske detaljer med en passende dybde og omfang, under hensyntagen til deres betydning indenfor temaet. Dette gælder også de filatelistiske studier.

4.2 Kundskaber. Personlige studier og forskning

GREV omtaler "filatelistiske og beslægtede kundskaber", som kan ses som et resultat af to faktorer:

Kundskaber der henhører til konceptet. I næsten alle klasser af postal og filatelistisk natur er det: udgaver, anvendelse, trykmetoder, takster, postruter, posttjenester osv. I den tematiske filateli er konceptet af tematisk indhold: biler, broer, historie, natur, sport osv.; derfor er "tematiske kundskaber" sådanne, der er bygget på personlige studier og undersøgelser af pålidelig viden om det emnet.

4.2.1 Tematiske kundskaber og de hertil hørende personlige studier og forskning

Tematiske kundskaber refererer til kundskabsniveauet i temaet udtrykt gennem de valgte objekter, deres indbyrdes forbindelse og den tilhørende tekst. Den korrekt tematiske brug af materialet er afspejlet i hvor godt det dækker en bestemt tematisk detalje.

Tematiske kundskaber og også vist gennem brug af materiale, hvis tematiske egenskaber ikke er umiddelbart synlige og som er fundet gennem en grundig forskning af udstilleren.

Tematiske kundskaber indbefatter også, at der ikke er tematiske fejl, og der ikke er påskud for at tage materiale med, der ikke direkte tilhører temaet eller som er unødvendigt "borderline" materiale.

Niveauet for tematiske studier og forskning må tage hensyn til tidligere studier af temaet, og hvor tilgængelige de er, for at kunne vurdere hvor meget behandlingen har udnyttet denne tematiske og filatelistiske litteratur, kataloger og dokumenterede undersøgelser. Dette vil herefter blive sammenlignet med de personlige studier og forskning som eksponatet viser.

4.2.2 Filatelistiske kundskaber, og de hertil hørende personlige studier og forskning.

Fuld overensstemmelse med de filatelistiske regler angår f.eks. objekter, der ikke er samleværdige (eksempelvis defekte frimærker eller helsager, forkerte maximumkort)

Tilstedeværelsen og den afbalancerede brug af så vidt muligt alle typer af filatelistisk materiale. skulle kunne nås ved at vise filatelistisk materiale fra alle perioder og fra det største antal lande, som ligger indenfor det valgte temas muligheder.

Egnetheden af de filatelistiske dokumenter, - heri indbefattet mængden og berettigelsen af grænsemateriale, hvis der er noget ligesom udvælgelsen af objekter af virkelig filatelistisk betydning fremfor enkelte luksusobjekter.

Personlige filatelistiske studier og undersøgelser vises ved tilstedeværelsen af materiale, som endnu ikke er blevet bearbejdet i forbindelse med dette konkrete tema, eller hvor der kun har været meget begrænsede studier.

henfører til et usædvanligt samleområde

filatelistiske studier, der præsenterer en virkelig, vel dokumenteret filatelistisk undersøgelse, og som ikke bare er en undskyldning for at vise en samling af flere objekter uden nogen seriøs filatelistisk analyse.

4.3 *Kvalitet og sjældenhed.*

Kvaliteten vurderes ud fra sædvanlige filatelistiske normer. For moderne materiale er høj kvalitet en selvfølge. Hæfter bør vises komplette med frimærker.

Afstempler skal være tydelige og må ikke dække de relevante dele af mærkebilledet.

Sjældenheden bedømmes ud fra objektive kriterier, som anerkendt absolut sjældenhed og begrænset udbud.

Det er af betydning, at varianter, prøvetryk og essays er sjældnere end selve frimærket, for at det filatelistiske niveau forøges. Det samme gælder blokke striber o.s.v.

Det er en selvfølge, at objekter, som har ringe eller ingen tilknytning til temaet, ikke kan indgå i bedømmelsen, selv om de er nok så sjældne.

4.4 *Præsentationen*

Udstillerens anstrengelser vises gennem placeringen af objekterne og tekstningen på plancherne. Præsentationen vil blive bedømt på baggrund af:

- klarheden i de viste plancher
- klarheden i teksten
- den generelle æstetiske balance i eksponatet.

5. Bedømmelsen.

De tematiske dommere skal udfylde et bedømmelsesskema for at sikre en grundig og ensartet bedømmelse.

Tilstedeværelsen af forfalskninger, efterligninger og reparationer som ikke tydeligt er markerede, vil medføre en nedvurdering af eksponatet i overensstemmelse med ekspert gruppens rapport.

Nytryk skal markeres som sådanne. Svage og utydelige stempler må ikke genoptegnes. Man må hellere kopiere stemplet og vise det ved siden af.

Det anbefales derfor, at samlerne indhenter ekspertudtalelser for så vidt angår tvivlsomme udgaver, inden de udvælges til udstilling. Certifikatet skal i original form anbringes bag på planchen. Hvis der anvendes en fotokopi skal den bevidnes af forbundet. Som et alternativ kan kommissæren medbringe det originale certifikat, som kan vises om nødvendigt. Uanset hvordan certifikatet kan ses bør man anbringe et "e" i fed skrift, således (e)